

80-20

RECTOR
ACADEMIÆ WITTENBERGENSIS,
JOHANNES
Deutschmann /
SS. THEOL. DOCT. ET PROF. PUBL.
FACULT. SUÆ SENIOR, ET ALUMN.
ELECT. EPHORUS,
CIVIBUS ACADEMICIS

S. P. D.

25

Nulla quidem non tempestas anni efficacia mortalitatis nostræ nobis monumenta suggestit; si tamen cum vernali tempore, vel æstate, vel auætumno conferamus rationes, plura longè, præter frigus horridum, diei brevitatem, & similia argumenta Hyems exhibet. Colores omnes induit Ver floribus per hortos, prata, sylvas; sed quamdiu hæ deliciæ perdurent, una sæpenumerò calamitas, uredo, Boreæque inclemensia testatur. Gramen cum aristis documento est, quæm facile flaccescat, quod superbiebat, ante falcem. Sola, quæ nunc oculos vel hebetat albedine, vel in stuporem agit, nix identidem convincere mortales inconstantiae constantis potest. Quid nisi subtilissimè extenuata glacies, in aëre formata nix, in aquam illicò mutabilis, calore accedente? Cogita, te nivem esse, homo, animal superbum; aut fragilius quid nive! Nives annuas in montium editissimorum jugis, aut convallis profundis, imò & perennes Hyperboreis in tractibus ac Alpibus Helveticis quibusdam deprehendi, docuit experientia. Ephemeron quandoque animalculum est infans, nec attingit pueritiam. Quot millia vel uno die prælium exhaerit, & prosternit! Ade ortas ab affectibus vicissitudines, fortunæ novercantis impetus, morborum semina, quæ circumferimus nobiscum, quò nos vertimus; videtur homine, nix durabilior interdum; quæ in glaciem, ex hâc infaxum penè, aut crystallum obrigescit. Memorabile nimirum est, quod in *Helvetiæ curiosæ* prodidit Historia *VVagnerus* de inveterata, ut vocatur, glacie, quæ in excelsis Alpibus communem exuit naturam, & duritiem crystallinam, tot annos, & tantùm non secula perennando induit, ut à Solis æstu nunquàm ferè consumatur; sed excrescat in immensos intractabilesque cumulos. Nix cùm ex aqua sit, & resolvatur denique in aquam, hominis originem indiciis haud fallacibus indi-

indigitat: *terra es, in terram reverteris, corpus.* Nix
colorem repræsentat candidum, à luce ortum; homo
sæpiùs ruborem vividum mentitur; sed in ipso vitæ
domicilio examen hospitatur vermium.

Floris ad exemplum rubicundi KNORRIA Conjux

Floruit, ut posset vel superare rosas.

Quarta dies lapsa est, quæ sanam vidit, & ægram,

Et vitâ functam: siccine nil stabile est?

Auram vitæ hujus haufit Ornatisima Fæmina Bocha-
vii, in Jütrebocensi præfectura, die XX. Augusti, horâ
matut. V. Anno cl̄o Ioc XXXIX. Patre genita Per-
reverendo Viro, STEPHANO KRÖERO, Pastore
loci dudum bene merito, Matreq; sexûs sanguinisque
sui commendatione clarâ, MAGDALENA CALO-
VIA, Ecclesiastæ *Longolipsdorffensis*, nec non *Kerbi-*
censis filia. In fonte sacro retulit maternum MAGDA-
LENA nomen: Patre quidem, antequâm in lucem ede-
retur, fato miserabili, orbata, Genitricis tamē curâ pro-
vidâ ad pietatē & virtutes, muliebri generi decoras, &
à Vitrico Clarissimo M. WOLFGANGO SCHMIDIO,
Zinnensi & Grünensi olim fidelissimo Pastore adolevit.
Artibus familiæ regundæ apta visa Anno cl̄o Ioc LIX.
vicefimo ætatis suæ, nuptum data Viro est Amplissimo,
CHRISTIANO GVILIELMO HÜLSIO, Cœnobii
Brandenburgici Zinnensis à rationib⁹ Præfecto; quem
intra annum nihilominus amissum luxit acerbissimè.
Elapso inde quadriennio, cùm appareret perdifficilis
viduitas, ad secunda vota maluit transire, dum connu-
bio solenni ritu jungeretur **DN. GOTTFRIDO MÜL-**
LERO, Electoralis prædii vicini *Blæserensis* tūm Oe-
conomo vigilantissimo, deinde Senatori apud nos op-
pidano prudentissimo, æstate Annis cl̄o Ioc LXIV. me-
diâ. Fœcundum equidem satisque diuturnum atque
ex optatis fuit hoc conjugium, susceptis VII. liberis,
duobus intra partitudinem elisis & anonymis, sed
GOTILOB GVILIELMO, AUGUSTO GVILIELMO, atque
CHRI-

CHRISTIANO FRIDERICO filiis, duabus filiabus, CHRISTIANA MAGDALENA, & JOHANNA MAGDALENA, iterum turbato ordine, elatis à Parentibus. Secundūm, non secundā verò sorte, altero marito viduata, Anno cl̄o Ioc XXCV. molestiis curisque, propter rationes censūs nummularii vexata, & perosa statūs solitarii, biennio exactō tertium addixit Sponsa fidem, Viro Consultissimo, DN. CHRISTOPHORO KNORRIO, Tabulario Cæsareā auctoritate, Jurium dexterimē perito, & Novembribus Kalendis, A. XXCVII. consummavit. Quo cum, licet sterilis, ex voto interīm transegit vitæ dies. Vigil ac sollicita administrandæ domūs, cultū ac amore deditissima Marito, laudum numeros implevit omnes, sive pietatis exercitia, seu in adversis patientiam, seu liberalitatem erga pauperes quis æstimet. Sacrorum certè curam principem constanter habuit, officiosa bonis extitit, morosa atque gravis nemini. Nec plura tangimus; cùm reliqua decantet civitas. Suprema igitur adjicienda. A laboribus parturiendi, præter ordinarios dolores, jam à multis annis, mala multa pertulit, cardialgiam, punctiones, variosq; sæpè cruciatūs. Lassitudo inde frequens & prostratus appetitus. Aet quoque frigidus incommodum non unum advehebat. Ante dies quasi undecim dejectione virium ad lectulum adaëta quidem, transicuram tamen brevi credidit nubeculam. Res aliter evenit: ante ipsum enim hoc octiduum, sub tempus vespertinum, acutissimis ex inferiori ventre pertentata est anxietatibus; & inde Medicus ad ferendam imploratus opem illi adfuit Experientissimus DN. D. VATER, Gener, Compater, & Collega noster conjunctissimus, Prof. P. Ordinarius, & Provincialis benè meritus, qui nihil operæ consiliique intermisit. Sed plus doctā arte malum valuit. Hoc observato, potiorem animæ solitudinem suscepit ægra, & ad obitum beatum cogitatione omni desiderioq; ferebatur precibus hymnisq;. Apparuerat & Venerabilis, quem à confessionibus privatis habuit, Sacerdos Senior, DN. M. FABRICIUS, præclarè meritus Archidiaconus, qui divinis ad æternam gloriam solatiis penitentem animum, ob vitæ crimina, erexerat. Nudius id quintus factum. Dici interim haud potest, quantâ & religione, & constantia permanserit ad vitæ hælitum supremum, cùm memoriam sui commendasset optimam Marito dilectissimo, & in amplexu ejus molliter acquieisset; posteaquam Annos interfuerat mortalitati LIII. hebdomad. XXI. cum modico excessu horæ ac diei. Efferetur hodiè post I. pomerid. ex relictis ædibus, sepelienda intra Templi Marianī ambitum, decoris ritibus. Vos, CIVES ACADEMICI, ornabitis frequenti comitatu funus; memores, humanitatis partem esse, ut, quæ tibi velles præstata, non neges alteri, officia. P.P.a.d.XIX.Januar. Anno salutis reparatæ cl̄o Ioc XCIII.

Wng VI 3

KO 18
VB 17

80. M

B.I.G.

CTOR
WITTENBERGENSIS,
ANNES
feschmann/
OCT. ET PROF. PUBL.
SENIOR, ET ALUMN.
C. EPHORUS,
ACADEMICIS
S. P. D.